

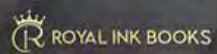

SERIA ITALIENI VOL. 2
DATORIE ITALIANA II

○ DATORIE CARE TREBUIE ACHITATĂ.
UN REGE NEBUN CARE VREA SĂ CONDUCĂ LUMEA.
○ REGINĂ PREGĂTITĂ SĂ ÎȘI SACRIFICE COROANA PENTRU A OBTINE INIMA REGELUI.

IVO DIMA

CAPITOLUL 21

Libby

Mă dau jos din pat, fericită că pot să las cârjele deoparte. Mai bine spus, ele stau bine, mersi pe podea, în timp ce Brutus și Maximus le ronțăie de parcă ar fi noile lor jucării preferate. Zâmbesc larg când trec pe lângă ei, auzind mârâitul lor jucăuș când își înfig dinții în metalul argintiu. Mă strecor în dressing pentru a-mi schimba pijamalele cu o pereche de blugi și o bluză roșie. Colierul cu diamant verde, cel pe care nu l-am mai dat jos din clipa în care Tristan mi l-a prins în jurul gâtului, alunecă între sânii mei, despărțindu-i într-o manieră elegantă. Îmi mișc ușor glezna, asigurându-mă că e bine și că pot să mă sprijin fără nicio problemă pe ea, apoi îmi las tălpile să alunece în adidașii negri. Fluiet ușor când mă întorc în dormitor, încercând să atrag atenția câinilor, încă ocupați cu cârjele mele. Îi mângâi pe creștet pe amândoi – evident că nu sunt băgată în seamă – și las ușa deschisă când ies din încăperea, astfel încât să nu îi închid înăuntru și să mă trezesc cu surprize pe covor.

După o lună întreagă în care am folosit doar liftul, cobor pe scări, bucurându-mă nespuse că pot să pășesc din nou pe treptele de marmură, iar gândul la cafeaua delicioasă făcută de Duca e singurul care mă încântă în acest moment. Timp de o lună întreagă, ceaiurile naturiste ale lui *don* Adorno mi-au încălzit stomacul, într-

o încercare de a mă pune mai repede pe picioare. De parcă buruienile verzi din manualele de botanică ale lui *Nonno* pot lipi în mod magic un ligament! Însă am preferat să îl las să își facă numărul de *magie*, acceptând pe furis cafeaua pe care Nina sau Duca mi-o strecurau fără știrea acestuia. Ajunsă pe ultimele trepte dintre etajul unu și parter, o văd pe mezină pe covorul de la intrare, dând agitată din mâini și pregătită să ia la bătaie pe cineva.

— De ce dirijezi o armată de oameni? spun imediat ce mă opresc în dreptul ei și văd angajații cu diferite obiecte în mâinile lor.

Bruneta se întoarce cu fața la mine și privirea furioasă i se îndreaptă asupra mea, în timp ce eu mă feresc de un băiat care încearcă să susțină o vază de flori mai mare decât el.

— Pentru că vreau ca petrecerea asta să fie perfectă, spune îmblânzindu-și ușor privirea.

— Și ce anume sărbătorim? întreb cu ochii fixați pe sculptura de gheață care e împinsă pe holul dinspre sala de evenimente.

Aș putea să jur că moaca acră a lui Cairo Ambrossi e sculptată în gheață transparentă.

Capul Ninei alunecă în partea dreaptă și furia se reaprinde în ochii ei, de parcă ar fi adăugat cineva benzină, iar mie începe să îmi fie frică de ea.

— *Nu acolo, idioților! Trebuie să mergă în beci, ca să reziste până diseară!* urlă la ei în italiană, lovindu-și tableta de coapsă.

Urechea mea dreaptă începe să țiuie.

Majordomul se apropie de mine cu zâmbetul pe buze, îmi întinde o cană plină cu cafea, așa cum îmi place mie, și, înainte să îmi deschid gura ca să îi mulțumesc, bestia dinăuntru al mezinei se înfige în el.

— *Duca, ai dus tortul în frigider?*

Majordomul aprobă din cap, fără să fie perturbat de atitudinea ei de psihopată nebună și îi întinde o cană de cafea, pe care scorpia o smulge și o bea imediat. Două secunde mai târziu, lichidul îi țâșnește pe gură și murdărește covorul.

— *E neagră și amară, Duca! Ce rahat?!* izbucnește enervată, iar când văd zâmbetul ironic al majordomului, încep să hohotesc. Se retrage cu zâmbetul pe buze, lăsând în urmă o Nina care mai are puțin și scoate flăcări pe nări și pe urechi.

— Deci, ce sărbătorim? întreb din nou luând o gură din cafeaua mea, încercând în același timp să o îmbunzez.

— Mâine e ziua lui Cairo, bombăne așezându-și ceașca pe una dintre cutiile care merg pe culoarul dinspre bucătărie, purtate de o fată mult mai înaltă decât mine. Și, apropo, *Nonno* te așteaptă în bibliotecă, mă informează.

Înșfăcând cana mea, nu ezită să o bea ca pe apă în câteva clipe. Bineînțeles, laptele îi mai taie din tărie.

— Am mai multă nevoie de ea decât ai tu, încearcă să se justifice și decid să o las în pace.

E mult prea țăfnoasă și chiar are mai multă nevoie de ea decât mine. Mă întorc pe călcâie, pășesc pe o treaptă de marmură, apoi pe următoarea, până ajung la primul etaj și îmi ghidez pașii către ușa dublă. O deschid și sunt

imediat întâmpinată de imaginea lui *don* Adorno stând pe canapeaua din piele, cu ceainicul pe măsuța de cafea.

— Ai scăpat de cârje, remarcă cu zâmbetul pe buze, iar eu nu mă pot abține și fac o piruetă.

— Mă simt ca nouă, spun fericită, apoi privirea îmi alunecă pe ceașca sa. Nu ai vrea o cafea? îl mituiesc cu zâmbetul pe buze.

Bătrânul începe să râdă, apoi dă ceainicul la o parte, să pot vedea cana de cafea din care ies aburi, iar expresia mea de fericire îi face zâmbetul să se lărgescă.

— Când trăia Angela, obișnuiam să mă trezesc dimineața și să îi pregătesc cafeaua și micul dejun, îmi spune când mă așez lângă el și înșfac elixirul energiei.

Nu e greu să îmi imaginezi că bătrânul e genul de bărbat romantic, mai ales când aud cu câtă dragoste vorbește despre soția sa.

Tristan și Cairo – romantici? Misiune imposibilă.

Îl privesc cu compătimire, dorindu-mi enorm să simt o astfel de iubire copleșitoare, care să îmi taie respirația. Să mă facă să trăiesc în adevăratul sens al cuvântului, să îmi facă inima să se zbată în piept de parcă ar vrea să învie, chiar dacă nu s-a oprit niciodată.

— Angela a fost o femeie norocoasă, concluzionez cu voce tare, reușind să lărgesc zâmbetul bătrânului.

— Aș vrea să îți mulțumesc cum se cuvine pentru că mi-ai salvat viața, Libertine, spune și imediat văd cum îmi arată caietul cu schițe aflat lângă coapsa sa.

Simt cum mi se deschide gura, însă nu aud niciun cuvânt articulat cu ajutorul limbii. Așez aproape automat cana de cafea pe masa de lemn, iar când *Nonno* deschide

IVO DIMA

SERIA ITALIENI VOL. 2 DATORIE ITALIANĂ

UN PACT CU DIAVOLUL. UN DIAVOL CU OCHI ADEMENTORI, UN CHIP CARE TREBUIE SĂ AFIȘEZE DOAR UN ZÂMBET CA SĂ TE PĂCĂLEASCĂ ȘI UN TRUP CARE TE ÎMPINGE LA PĂCAT.

LIBBY NU A REALIZAT NICIODATĂ CĂ NU MAI ARE SCĂPARE CÂND A INTRAT ÎN LUMEA LUI TRISTAN ROMANO ȘI S-A LĂSAT VRĂJITĂ DE PARTEA SA ÎNTUNECATĂ. NOUA EI MISIUNE E SĂ ÎL GĂSEASCĂ PE BĂRBATUL DE SUB ÎNVELIȘUL DUR, CHIAR DACĂ ASTA ÎNSEAMNĂ CĂ RISCĂ SĂ ÎȘI PIARDĂ PROPRIA MASCĂ.

TRISTAN NU E UN BĂRBAT SIMPLU, CI UNUL CONSUMAT DE DORINȚA DE RĂZBUNARE ȘI DE DEMONII TRECUTULUI SĂU. CÂND ORGOLIUL DE CONDUCĂTOR SE CIOCNEȘTE DE DORINȚA NEBUNĂ PE CARE O SIMTE FAȚĂ DE LIBBY, SCÂNTEILE CARE IES NU SUNT DE BUN AUGUR. APRIND O CALE PRESĂRATĂ CU DECIZII PROASTE ȘI CU UN DEZNODĂMÂNT DUREROS. UNUL PE CARE TRISTAN NU A CREZUT VREODATĂ CĂ ÎL VA RETRĂI.

DAR, ÎN COSA NOSTRA, SETEA PENTRU SÂNGE E MAI PUTERNICĂ DECÂT DRAGOSTEA. IAR LIBBY O SĂ SIMTĂ PE PROPRIA-I PIELE ACEASTĂ LECȚIE DURĂ.

ROYAL INK BOOKS

